

[Hartel.]

— og alt dette skal ske i Almenhedens Interesse.

Naar der skal gøres Indgreb i den private Ejendomsret, skulde det gerne ske i Overensstemmelse med Grundlovens § 80, det vil sige for det første, at Almenvellet skal kræve det, og for det andet, at der skal ydes fuld Erstatning. Men kræver Almenvellet virkelig, at Titusinder af Kilometer Skovbryn og Kyststrækninger bliver servitutbelagt i det Omfang, som Loven her tilsigter? Det var interessant at faa fastlagt visse Grænser for, hvad der kan skubbes ind under den meget løse Betegnelse: Almenvellet. Kan Almenvellet virkelig stille saa vidtgaaende Krav til den enkelte Ejendomsbesidder, da er Ejendomsretten en blot og bar Fiktion.

Det næste er Erstatningsspørgsmaalet. Fra dette ser man nok saa flot væk, idet Motiveringen er denne, at Bestemmelserne rammer alle i lige Omfang, og Statsministeren pegede jo i sin Fremsættelsestale paa, at det staar Lovgiverne frit at paalægge Ejerne af faste Ejendomme almindelige Begrænsninger. Men der er faktisk stor Forskel paa, hvorledes de enkelte bliver stillet, hvis disse „almindelige Begrænsninger“ gennemføres. En mindre Parcelejer har en Stump Jord ved Kysten paa f. Eks. 80 m i Dybden; hvis ikke min Strandgrund i Gilleleje var bebygget, kunde der ikke opføres Hus paa denne Grund efter denne Lovs Vedtagelse. Jeg er klar paa, at hvis Loven vedtages, vil de Grunde, der er bebyggede, stige i Værdi; det ser jeg bort fra i denne Forbindelse. Jeg kan heller ikke se, at det kan være Formaalet at skabe saadanne Værdistigninger.

Men denne hidtil lykkelige Besidder faar nu at vide, at han ikke maa bygge; enten maa han altsaa købe en Gang til — og mange vil være i det Tilfælde, at de ikke formaar dette —, eller ogsaa maa han sælge til den Grundejer, hvis Grund ligger bagved, og denne Mand vil jo sikkert blive den bestemmende med Hensyn til Prissættelsen, ja, den anden maa maaske endda sælge til Spotpris. Her er virkelig et Problem, der vil opstaa som en Realitet den Dag, denne Lov bliver vedtaget, og vi kan ikke se koldt og ligegyldigt paa dette. Den velhavende Mand, en af de mange Millionærer, som vi efterhaanden har faaet i vort Land, har Raad til at udvide sin Besiddelse og holde sig en Forhave paa 100 m, men Smaakaarsmanden er ude af Stand til at gøre dette. Jeg forstaar derfor godt, at den fynske Forening af Strandhus-

beboere og Strandlodsejere, som den vistnok hedder, og som væsentlig bestaar af mindre bemidlede Mennesker, der er glade for den Plet Jord, de har erhvervet sig ved Kysten, vil gøre et Forsøg paa at faa disse Spørgsmaal prøvet for Højesteret, forudsat at dette Lovforslag skulde blive til Lov.

Jeg synes bestemt ikke, at en saakaldt demokratisk Regering indlægger sig Fortjeneste ved at gaa disse Folks Interesser for nær. Da Ejendommene maaske nok rent formelt, men ikke de facto stilles ens, maa det dog være af Betydning at faa prøvet, om en eventuel Lov efter disse Retningslinier betyder en Retskrænkelse over for berettigede og velerhvervede Interesser. Det kan ikke være andet end rimeligt, at en Kreds af Ejendomsbesiddere, stillet overfor Muligheden af disse alvorlige og vilkaarlige Indgreb i deres Rettigheder, forbereder et saadant Søgemaal for Højesteret for at faa prøvet, om disse Lovbestemmelser overskrider den ved Forfatningen givne Beskyttelse af Ejendomsretten. Jeg vilde finde det klogt, om Lovgivningsmagten ikke ændrede den ved Loven af 8. Maj 1917 fastlagte Kurs, men holdt sig ogsaa juridisk set paa fuldt ud sikker Grund.

Jeg skal da til Slut sige, at med al Paaskønnelse af Forslagsstillernes Motiver finder jeg, at det foreliggende Lovforslag paa en Række Punkter gaar langt ud over det, som et eventuelt Flertal kan byde et Mindretal. Vi finder, at en grundig Udvalgsbehandling er paakrævet, og undergaaer Lovforslaget ikke under denne væsentlige Ændringer, er vi ude af Stand til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Svend E. Johansen: Titelen til det Forslag til Lov om Naturfredning, som vi behandler her i Dag, burde maaske for at dække det egentlige Indhold have været udvidet og tillige have lydt paa „og om Fredning af Befolkningens Ret til uhindret Adgang til Naturen“, for det er jo ikke blot en Fredning af visse Naturskønheder, der slaas fast i Lovforslaget, men det er ogsaa Befolkningens mere eller mindre uhindrede Adgang til at nyde disse Naturrigdomme.

Vi fra vor Side kan give Lovforslaget en principiel Tilslutning. Det har ogsaa for os meget stor Betydning, at den danske Befolkning, Almenheden, kan komme frit og uhindret ud i den danske Natur og der nyde den paa den Maade, den nu finder rigtigst, og faa den Sundhed, der følger med et frisk Friluftsliv. Jeg behøver ikke at spilde mange Ord paa Friluftslivets Betydning, navnlig for Ungdommen; den er saa